

3. Iz zrelega sadja se nareja vino in jesih. Še celo gnjilo sadje se lahko porabi, ter kis in žganje iz njega napravi.

4. O slabi letini in pičlem pridelku poljskih sadežev, se znabiti ravno sadno drevje dobro obnese, in nas brani velike lakote.

5. Sadno drevje po vaseh okoli pobištev brani o požaru ognju, da se dalje ne širi.

6. Iz lesa nekterih sadnih dreves se naredi naj lepše hišno orodje.

7. Kadar o hudi zimi pri hiši derv zmanjka, in ni moč v goro po-nje, nas more kako staro, opešano, suho drevo iz verta rešiti hudega zmerzovanja.

8. Sadno drevje nam dela tudi veselje, ker naj bolj kinča spomladi vso vživljeno naravo s prelepim cvetjem, ter nam živo kaže dobroto našega stvarnika. Tudi nas ohlajuje s prijazno senco v hudi vročini.

9. Sadno drevje nam še celó na duši koristi. Ali ne kažemo s sadjorejo v djanju ljubezni do svojega bližnjega? Ali ne slišimo večkrat poštenega človeka, ki se z dobrim sadjem poživlja in gosti, reči: „Kako dobro je to sadje! Bog mu daj dobro, kdor je to drevo vsadil!“ i. t. d.

10. Ako bi bilo povsod dovolj zlahtnega sadja, bi bilo tudi manj tatvine; tedaj manj greha, sosebo pri mladini.

Sprejmite, ljubi tovarši učenci, te verstice, ter jih svojim učencem bolj obširno in na tanko razjasnite! Vnemajmo mladost vzajemno z vso močjo za sadjorejo; vidilo se bo, da naš trud ne bo zastonj. Zavoljo tega pa tudi neprenehoma prosimo, da nam bojo soseske kaj kmali blizo šol primerne prostore za drevesnice odkazale in pripravile, brez katerih učenik res ne more kaj prida storiti za sadjorejo.*)

J. R. Ribniški.

P a š n i k.

Duh časa. Učitelj ima otroke sedanjega časa, in jih mora tudi odrejati za sedanji čas. On mora tedaj vediti, kaj je duh časa, to je, on naj, kolikor toliko spoznava, katere misli sploh med ljudmi vladajo. — To pa je zeló težko, in varovati se je

*) Naj bi nam naši ljubi tovarši, kateri imajo že drevesnice, povedali — kako so jih dobili, in kako da v njih naj bolj spečno ravnaajo. *Vredn.*

treba, da pri takem presojevanji človek ne zajde na krive pota. Učitelj naj mirno razločuje, kaj je v duhu časa pravega, kaj zmotenega, kaj je dobro, kaj škodljivo, in potem naj se ravna po pravilu: „Izobražuj svoje učence iz njih časa za njih čas — pa le z dobrim sadom pričnega časa za pravi sad prihodnjih časov.“ — Čas naj bi služil nam, in mi času. — Poglavitne dobre znamenja v duhu časa so: pravica in sveta vera v vseh okoliščinah in mirno družinsko življenje. — In če bi duh časa se toliko prevergel, da bi namesto pravice nastopila samovoljnost, namesto svete vere pa brezbožnost in razujzdanost, — potem ni treba prašati, kakošno vreme da nas čaka. — Veliko jih je, ki sedanji čas presojujejo, in pravijo: „Sedanji čas prekosi vse prejšnje čase. Preteklost in sedanjost je kakor noč in dan.“ — Drugi ostrejšje sodijo, rekoč: „Sedanji svet je prav do dna popačen, in se z nekdanjimi časi nikakor ne more meriti.“ — Oboji prenapeto mislijo; — srednja pot s tovaršico skušnjo je naj boljša in gotovša. — Ne more se tajiti, da so sedanji ljudje vseh stanov bolj omikani in prebrisanani, kakor so bili sploh ljudje prejšnjih časov. — Tudi pa se mora poterditi, da se je med splošno omiko sedanjega časa marsikaj vrnilo — in veliko lulike pokazalo, — in kakor gre za lučjo vedno tudi senca, tako se godi tudi pri duhu časa. — Spoznati moramo, da prava omika in sreča le tam cvete, kjer se večno s časnim družijo, — kjer mir gospodari in ljubezen gospodinji. — Učiteljevo geslo v vseh okoliščinah naj bo: „Vse dobro je dobro, — naj bolje pa prava kersčanska omika.“

Laž. Si kaj tacega zmisli, kar ni res, ni težko; — pa laž zopet poravnati in jo z resnico pobratiti, to je težko. — Vsaka, še tako majhna laž, naj se pri otrocih hudo zatira.

Iskra.

Dobro delaš, če učiš, —
 Boljšega pa več storiš,
 Ako s svojim zgledom kažeš,
 In z besedo se ne lažeš; —
 Vse, kar čes, da kdo stori,
 Stori tudi prvi ti!

Cvetlični šopek. Ljudje, kateri se ogibljejo posvetnega šuma in premišlujejo božjo postavo in voljo, in se zraven večsi posvetujejo z dobrimi, modrimi ljudmi, — večkrat vidijo, kar drugi ne vidijo, in slišijo, kar drugi ne slišijo. Nespamet-

neži imajo svoje serce v ustih; pametni pa imajo svoje usta v sercu. — Moder človek nič ne porajta, kaj govore drugi ljudje; on le skerbi, da je sam miren v sercu. — Nečimerni prijatli so tatje, kateri nam kradejo dragi čas; pobožni in modri prijatli pa nas uterjujejo v dobrem, in so naši pravi prijatli.

Mladike. (Spisal Janez Bilec.) Tiha noč pokriva trudni svet. Nič se ne gane, le veter po vejicah pihlja in šumlja, ter moti ponočno tihoto. Na nebu sveti tisučkrat tisuč zvezdic, in mesec se med njimi dalje pomika in s srebernim bliščem razsvitljuje oblake, ki ga obdajajo. — Terdoserčnik! ali te ne gane lepota stvarjenja? Ali ne veruješ v božjo previdnost? Povzdigni obličje, in glej na nebo! Zvezde ti bodo rekly: „Gospodova roka nas je nad obnebje pripela, da v tihih noči vaše serca razveselujemo“. — Luna ti bo povedala: „Glej, Gospod mi je ukazal, da razsvitlujem zemljo, katero je solnce zapustilo.

Vela cvetica! Oj, kako si podobna nesrečnemu človeku! Ko si še krasno cvetela, in si še imela v nedrih sladko medico, takrat so čverste čebelice letale pri tebi in mile pesmice šumljaje serkale tvojo medico. Zdaj pa, ko je slana tvoj kinč uničila, ko si glavico pobesila, — zdaj si sama. Človek! koliko si imel prijatlov, ko si bil srečen? Koliko jih imaš zdaj, ko te tare nesreča?

Ne išči na tem svetu miru, veselja in sreče! Svet nima teh darov, in ti jih toraj dati ne more. Ni ga pod solncom človeka, da bi bil popolnoma srečen. Berača tare reyščina, in kralja teži žeslo. Mirno, veselo in srečno bo naše serce še le takrat, ko bo v Bogu počivalo. —

Šolska roba.

Slovenski pregovori.

Ako ne pomaga desnica, bo li pomagala levica? — Ako ne teče, pa kaplje. — Ako te jedro mika, zgrizi lupino. — Beseda ni konj. — Blago gre gori po niti, doli po vervi. — Bob čez gojzd, močnik do praga. — Bodi v družbi, bodi sam, bodi sramnega te sram! — Bog oblači, Bog prevedri. — Bolje biti nesrečen, kakor neumen. — Bolje danes kos, kakor jutri gos. — Bolje pamet, kakor zamet. — Bolje postenje, kakor življenje. — Brez glave storjeno, gotovo skazeno. — Brez gnoja ni